

Τι άλλο πρέπει να γίνει για να γυρίσουν στο 5 % ;

Μέσα σε τρία χρόνια διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛ. ο αντικειμενικός απολογισμός αυτής της κυβέρνησης είναι ο εξής...

Δύο αχρείαστα και απεχθή μνημόνια τη στιγμή που η Ελλάδα ήταν ένα βήμα πριν να βγει από την κρίση και το μνημόνιο, αλλά και capital controls...

Ασύστολα προεκλογικά ψεύδη και υποσχέσεις που φυσικά δεν πραγματοποιήθηκαν ποτέ...

Άναρχη λαθρομετανάστευση, hot spots και σοβαρά προβλήματα λόγω αυτού ειδικά σε νησιά και γενικά η εγκληματικότητα στο «κόκκινο» και το κράτος ανήμπορο να προστατεύσει τον πολίτη...

Καταστροφικές πυρκαγιές και πλημύρες με νεκρούς και τον κρατικό μηχανισμό από αναιμικό έως ανήμπορο να αντιδράσει...

Έλληνες αξιωματικοί κρατούμενοι επί μήνες στην

Τουρκία διότι οι κρατούντες προτιμούν να δίνουν άσυλο σε Τούρκους πραξικοπηματίες και τρομοκράτες εν Ελλάδι...

Τρομοκράτες παίρνουν άδειες και ευνοϊκές μεταγωγές ενώ οι χρυσαυγίτες δολοφόνοι και κατηγορούμενοι αποφυλακίστηκαν και η δίκη τους καθυστερείται σκοπίμως...

Αφήνω έξω το Μακεδονικό παρότι μπορεί να έχει εκλογικό κόστος για την κυβέρνηση-ιδιαίτερα στη βόρεια Ελλάδα-διότι δεν το θεωρώ ένα σοβαρό ζήτημα, αλλά μόνο πως ενοχλεί συναισθηματικά το μεγαλύτερο μέρος του Ελληνικού λαού και τίποτα παραπάνω...

Εν κατακλείδι, τι άλλο πρέπει να συμβεί για να ξαναγυρίσει ο ΣΥΡΙΖΑ στο 5 % της πραγματικής λαϊκής του βάσης και να εξαφανιστούν και οι ΑΝ.ΕΛ. από τον πολιτικό χάρτη ; Τι είναι αυτό που τον κρατά δημοσκοπικά σε ένα αξιοπρεπές ποσοστό του περίπου 20 ;

Ριζοσπαστικοποίηση ψηφοφόρων και αμετανόητος φανατισμός ; Λαϊκίστικο αντιδεξιό μένος ; Μήπως το δημοσιοϋπαλληλίκι ; Μήπως τελικά ο αριστερισμός εθίζει τα πλήθη με τη ρητορική του, όπως και στη λατινική Αμερική ;

Πολλά τα ίσως και ίσως να ισχύουν και όλα αυτά μαζί, αλλά αυτό το φαινόμενο δεν παύει να είναι και άξιο διερεύνησης, αλλά και απεχθές ταυτόχρονα...

Σκληρές αλήθειες από Σημίτη και η δική μας άποψη...

Αν και εδώ στα «αιρετικά» δεν υπήρξαμε ποτέ οπαδοί ή ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ, ας μας επιτραπεί να αναπαράγουμε λίγο Κώστα Σημίτη.

Αυτό διότι ο τελευταίος μοιάζει πλέον κυριολεκτικά όαση σοβαρότητας και αντιλαϊκισμού ως πρωθυπουργός (παρότι και αυτός ανέχθηκε στη θητεία του κάποιες πολιτικές και πρακτικές που δεν έπρεπε για να μην συγκρουστεί με συμφέροντα) σε σχέση με κάτι απίθανους τύπους που μας έχουν κυβερνήσει από το 2004 που αυτός αποχώρησε !

Βλέπετε ο Σημίτης είπε προχθές, σε μια εκδήλωση, κάποιες αλήθειες που λίγοι τολμούν να πουν (ακόμα και η αντιπολίτευση), καταρρίπτοντας το «success story»- το οποίο όλο το ακούμε και δεν έρχεται και ποτέ- των φαιοκόκκινων κυβερνόντων ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝ.ΕΛ. του Τσίπρα ή Τζίφρα (αφού τα υπογράφει όλα άνευ όρων..) και χτύπησε το καμπανάκι του κινδύνου πως μπορεί να βρεθούμε και πάλι προ απροόπτου, εκεί που νομίζουμε πως πάμε καλύτερα !

«Παραμύθι» χαρακτήρισε λοιπόν ο πρώην πρωθυπουργός, όσα λέει ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας πως από τον ερχόμενο Αύγουστο (2018) η Ελλάδα θα μπορεί να υλοποιήσει το δικό της πρόγραμμα και θα σταματήσει η λιτότητα και τα μνημόνια, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στο «Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών» ! Επιπλέον

τόνισε πως, από μόνη της, η έξοδος στις αγορές κάθε άλλο παρά εγγύηση εξόδου από την κρίση είναι !

«Οι λόγοι είναι πολλοί, για τους οποίους δεν μπορεί να συμβεί αυτό που λέει ο κ. Τσίπρας», ανέφερε ο κ. Σημίτης και παρέπεμψε στη σχετική έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που προβλέπει ότι η μείωση του ελληνικού χρέους στο επίπεδο του 79,5% του ΑΕΠ αναμένεται- με αυτούς τουλάχιστον τους ρυθμούς- γίνει στη χώρα μας σε 42 χρόνια (!!) και παρά τούτα θα είναι σε πολύ υψηλότερο επίπεδο από το γενικά ενδεδειγμένο (δηλ.60% του ΑΕΠ). Εδώ μιλάμε λοιπόν, το δίχως άλλο, καθαρά για αυτό που λέμε αποικία χρέους για τις επόμενες δεκαετίες !

Ο Σημίτης σημείωσε δε ότι στο ορατό μέλλον η χώρα μας θα ζει σε καθεστώς εποπτείας και παρατήρησε πως «η συρρίκνωση του οικονομικού υπόβαθρου, η αποεπένδυση, η εκτίναξη της ανεργίας, δημιουργούν πολλά δεσμά με μικρά περιθώρια πρωτοβουλιών». Όπως πρόσθεσε δε «στους δείκτες ανταγωνιστικότητας, κοινωνικής δικαιοσύνης, ανεργίας, στην απονομή δικαιοσύνης και τη διαφθορά, η Ελλάδα εμφανίζει σταθερά κακές επιδόσεις»...

Να λοιπόν αυτά που φωνάζουμε και εμείς από εδώ επί οκτώ χρόνια ότι όσο δεν χτυπιέται η αποβιομηχάνιση, η αποεπένδυση και το χτύπημα των παραγωγικών δυνάμεων και επιπλέον δεν εξορθολογίζεται ο κρατικός μηχανισμός και γενικά το δημόσιο, τότε άλλα μέτρα που θα παίρνονται θα είναι απλώς ημίμετρα σαν να ρίχνεις νερό σε ένα τρύπιο βαρέλι !

Είναι άλλωστε κυρίως γι'αυτό που δεν πέτυχαν τα μνημόνια στην Ελλάδα. Διότι πολύ απλά οι κρατιστές και οι σαμποταριστές, που κυρίως κινούν τα νίματα, προτίμησαν να ζουν και αυτοί με λιγότερα (κόψιμο μισθών συντάξεων) παρά να «ακρωτηριαστούν» ή να πάνε κόντρα στις ιδεοληψίες και την πολιτική τους στρατηγική.

Έτσι λοιπόν η όποια δημοσιονομική πρόοδος επετεύχθη σχεδόν αποκλειστικά με φοροκαταιγίδα, κοψίματα μισθούς και συντάξεων

και γενικά σχεδόν ληστρικές «βούτες» κάθε είδους εις βάρος του πολίτη και όχι με εποικοδομητικό και τρόπο. Και μην ξεχνάμε φυσικά και τη μείωση χρέους κατά 50 % που μας έχει γίνει από την Ευρώπη που κανείς δεν την μνημονεύει...Μόνο έτσι θα μπορούσε να ισοσκελιστεί η αντιπαραγωγική, κρατικοδίαιτη και σπάταλη φύση του Ελληνικού μοντέλου ώστε να φέρνει πλεονάσματα και γενικά καλύτερα δημοσιονομικά μέσα στη λαίλαπα της κρίσης.

Όταν τελικά η κυβέρνηση Σαμαρά έπιασε κάπως καλύτερα το νόημα και επιχείρησε να φιλελευθεροποιήσει και να εξορθολογήσει κάπως περισσότερο οικονομία και κράτος, ήταν αργά καθώς είχε δρομολογηθεί ήδη η πτώση της (την οποία μάλιστα για κάποιο λόγο ο ίδιος Σαμαράς επέσπευσε) για να έρθει η νίκη του λαϊκισμού και του ανορθολογισμού η λαίλαπα Τσίπρα..

Ο Κώστας Σημίτης τόνισε ακόμα-και πολύ σωστά- ότι ιδιαίτερα επιβαρυντικός παράγοντας είναι και η ψυχολογική παράμετρος της αβεβαιότητας, διότι οι μεθεπόμενες βουλευτικές εκλογές ενδέχεται να γίνουν το 2020, λόγω του Προέδρου της Δημοκρατίας, με το σύστημα της απλής αναλογικής, κι επειδή είναι δύσκολο να σχηματιστεί σταθερή κυβερνητική πλειοψηφία μπορεί να πάει η χώρα σε αλληπάλληλες εκλογές. «Έτσι δεν πρόκειται να σταθεροποιηθεί η οικονομία και αυτό είναι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί» συμπλήρωσε...»

Αναρωτήθηκε πολύ ορθώς γιατί η σημερινή κυβέρνηση λέει ότι θα εφαρμόσει ελληνικό πρόγραμμα, επισημαίνοντας πως και τα προηγούμενα ήταν ελληνικά, αφού η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωζώνης. «Το μόνο αποκλειστικώς ελληνικό ήταν αυτό του πρώτου εξαμήνου του 2015 που κόστισε στη χώρα 100 δισ. ευρώ» υπογράμμισε».

Επιτέλους δηλαδή μιλάει και ένας πολιτικός για την εγκληματική προβοκατόρικη πολιτική Τσίπρα- Βαρουφάκη του 2015 με τις αδιέξοδες διαπραγματεύσεις και το δημοψήφισμα. Βλέπετε έχει πέσει κάτι σαν νόμος της σιωπής και για αυτήν την περίοδο δεν πολυμιλάει ούτε ο τύπος, ούτε ακόμα και η αντιπολίτευση, ενώ θα έπρεπε να επιδιωχθεί ακόμα και δίωξη των υπευθύνων !

Επιπλέον όταν ακούμε για...Ελληνικά προγράμματα το μυαλό μας δεν μπορεί να πάει κάπου αλλού παρά στις ανεύθυνες δημοσιονομικές πολιτικές που έφεραν και την κρίση !

Ως προς το ζήτημα του ελληνικού χρέους ο πρώην πρωθυπουργός εξέφρασε την εκτίμηση ότι μπορεί να υπάρξει κάποια ρύθμιση, ο οποία, όμως, θα είναι υπό αίρεση, η διαδικασία θα είναι βαθμιαία, θα υπάρχει διαρκής έλεγχος της ελληνικής οικονομίας, μετά το τέλος των μνημονίων. Νάτος λοιπόν και πάλι ο ξένος έλεγχος και η επιτροπεία...

Επιπλέον χαρακτήρισε σωστή την πρόταση του διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος Γιάννη Στουρνάρα για προληπτική πιστωτική γραμμή και εξέφρασε την εκτίμηση ότι «η Ελλάδα στις αγορές (όποτε βγει) θα βρει δάνεια με υψηλά επιτόκια, 4%, 6%, ίσως και υψηλότερα και άρα σύντομα θα αναγκαστεί να προσφύγει στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας από τον οποίο θα επιβληθούν νέοι όροι στην οικονομική πολιτική της χώρας» !

Με λίγα λόγια ακόμα και αν βγούμε κάποια στιγμή στις αγορές (που ακόμα το περιμένουμε...) θα αναγκαστούμε να προσφύγουμε και πάλι σε πρόγραμμα στήριξης από την Ευρώπη-και πιθανόν το ΔΝΤ-οπότε και νέο μνημόνιο αφού η αδύναμη, αντιπαραγωγική και υπό επιτήρηση οικονομία μας δεν θα μπορεί και πάλι να ανταπεξέλθει. Άρα ακόμα και με την πολυαναμενόμενη επιστροφή στις αγορές θα είμαστε ουσιαστικά πίσω στην κατάσταση που ήμασταν στις αρχές της κρίσης (2010) και υπό διαρκή εποπτεία και με μεγάλα απαιτούμενα πρωτογενή πλεονάσματα για περίπου σαράντα χρόνια !

Θα σημειώσω ωστόσο πως την εποπτεία και τα μεγάλα πλεονάσματα θα μπορούσαμε να τα μετατρέψουμε σε πλεονεκτήματα με μια πιο ορθολογική και φιλοαναπτυξιακή πολιτική ! Διότι με τις παρούσες πολιτικές ακόμα και τα πλεονάσματα επιτυγχάνονται, σε μεγάλο βαθμό, με αντιαναπτυξιακούς τρόπους και μετατρέπονται σε εργαλεία ύφεσης, δηλαδή το αντίθετο από το επιδιωκόμενο. Διαφορετικά τα μεγάλα πλεονάσματα θα ήταν από καλοδεχούμενα έως επιβεβλημένα και κακώς τα δαιμονοποιεί τόσο πολύ η Ν.Δ.

! Το ίδιο και η εποπτεία με τους δημοσιονομικούς «κόφτες» κλπ που επιβλήθηκαν για μια πιο σφιχτή δημοσιονομική πολιτική που δεν θα ξαναφέρει τον εκτροχιασμό που έκανε και την κρίση και τα μνημόνια...

Τέλος ο Σημίτης κατέληξε πως «Αν, με μία νέα εθνική αυτογνωσία, αποδεχθούμε την ανάγκη ενός προγράμματος ανόρθωσης της χώρας και το παρουσιάσουμε με ειλικρίνεια στην κοινωνία, τότε μπορεί πράγματι να διαμορφωθεί μία νέα δυναμική που θα ανατρέψει τις πολλές και αρνητικές μακροχρόνιες τάσεις».

Αυτό ακριβώς που δεν έκανε καμία κυβέρνηση μέχρι τώρα. Δηλαδή να εξηγήσει στον Ελληνικό λαό τα πραγματικά αίτια της κρίσης και να εφαρμόσει ένα τολμηρό φιλοαναπτυξιακό και ορθολογικό πρόγραμμα και ακόμα να εξηγήσει στον κόσμο πως οι θυσίες που έκαναν και που θα κάνουν και η προσωρινή «βόλεψη» κάποιων που θα χαθεί, θα φέρει στο μέλλον το τέλος της οικονομικής κρίσης και μια πιο υγιή ευημερούσα χώρα, κάτι που θα είναι προς όφελος όλων.

Κάποτε άλλωστε πρέπει σε αυτή τη χώρα να σταματήσουμε να φοβόμαστε τις καθαρές εξηγήσεις και την ειλικρίνεια απέναντι στον λαό, κάτι που δυστυχώς δεν κάνει και ο Κυριάκος Μητσοτάκης σε αντίθεση με τον πατέρα του.